1. schvaluje společný návrh;

2. pověřuje svého předsedu, aby spolu s předsedou Rady podepsal akt podle čl. 254 odst. 1 Smlouvy o ES;

3. pověřuje generálního tajemníka, aby akt podepsal poté, co ověří, že všechny postupy byly řádně ukončeny, a aby společně s generálním tajemníkem Rady zajistil jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal toto legislativní usnesení Radě a Komisi.

P6_TA(2006)0016

Použití ustanovení Aarhuské úmluvy na orgány a instituce ES ***II

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ke společnému postoji Rady ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (6273/2/2005 – C6-0297/2005 – 2003/0242(COD))

(Postup spolurozhodování: druhé čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na společný postoj Rady (6273/2/2005 – C6-0297/2005),

— s ohledem na stanovisko v prvním čtení ([1]) k návrhu Komise předloženému Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2003)0622) ([2]),

— s ohledem na čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES,

— s ohledem na článek 62 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení pro druhé čtení dané Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A6-0381/2005),

1. schvaluje pozměněný společný postoj;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

([1]) Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 612.
([2]) Dosud nezveřejněný v Úředním věstníku.

P6_TC2-COD(2003)0242

Postoj Evropského parlamentu přijatý v druhém čtením dne 18. ledna 2006 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí orgány a subjekty Společenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

— s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

Středa, 18. ledna 2006

— s ohledem na návrh Komise,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

— po konzultaci s Výborem regionů,

— v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Cílem právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí je přispívat mimo jiné k udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ***podpoře udržitelného rozvoje*** a k ochraně lidského zdraví.

(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí ([3]) zdůrazňuje význam poskytování přiměřených informací o životním prostředí a efektivních příležitostí pro účast veřejnosti na rozhodování v oblasti životního prostředí, čímž se zvýší zodpovědnost a průhlednost rozhodování a přispěje se k povědomí veřejnosti o přijímaných opatřeních a k jejich podpoře. Program navíc podporuje, stejně jako jeho předchůdci ([4]), účinnější provádění a uplatňování právních předpisů Společenství v oblasti ochrany životního prostředí, včetně jejich vynucování a podnikání kroků proti jejich porušování.

(3) Dne 25. června 1998 podepsalo Společenství Úmluvu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“). Společenství Aarhuskou úmluvu schválilo dne 17. února 2005. Ustanovení právních předpisů Společenství by měla být s touto úmluvou v souladu.

(4) Společenství již přijalo soubor právních předpisů, které se vyvíjejí a přispívají k dosažení cílů Aarhuské úmluvy. Měla by být přijata ustanovení pro použití požadavků úmluvy na orgány a subjekty Společenství.

(5) Je vhodné upravit tři pilíře Aarhuské úmluvy, tedy přístup k informacím, účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, v rámci jednoho právního předpisu a stanovit společná ustanovení týkající se cílů a definicí. To přispěje k racionalizaci právních předpisů a ke zvýšení průhlednosti prováděcích opatření přijímaných orgány a subjekty Společenství.

(6) Obecnou zásadou je, že práva zaručená třemi pilíři Aarhuské úmluvy platí bez diskriminace z důvodu státní příslušnosti, národnosti nebo bydliště.

([1]) Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 52.

([2]) *Postoj* Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 612), společný postoj Rady ze dne *18. července 2005* (Úř. věst. C 264 E, 25.10.2005, s. 18) a postoj Evropského parlamentu ze dne *18. ledna 2006*.

([3]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č.1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1).

([4]) Čtvrtý akční program Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. C 328, 7.12.1987, s. 1). Pátý akční program Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1).

(7) Aarhuská úmluva široce definuje orgány veřejné správy, přičemž základní zásadou je, že při jakémkoli výkonu veřejné moci by měla existovat práva pro jednotlivce a jejich organizace. Je proto nezbytné, aby orgány a subjekty Společenství, na něž se toto nařízení vztahuje, byly definovány stejně širokým a funkčním způsobem. Podle Aarhuské úmluvy mohou být orgány a subjekty Společenství vyjmuty z oblasti působnosti úmluvy, pokud jednají v soudní nebo zákonodárné funkci. Nicméně z důvodu zajištění souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise [1] by se ustanovení o přístupu k informacím o životním prostředí měla vztahovat na orgány a subjekty Společenství, které jednají v zákonodárné funkci.

(8) Definice informací o životním prostředí v tomto nařízení zahrnuje informace o stavu životního prostředí v jakékoli podobě. Tato ***definice byla*** sladěna s definicí přijatou pro směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí [2] ***a obsahuje stupeň pokroku v řízení pro porušení právních předpisů Společenství.*** Definice „dokumentu" v nařízení (ES) č. 1049/2001 zahrnuje informace o životním prostředí, jak jsou definovány v tomto nařízení.

(9) Je vhodné, aby toto nařízení stanovilo definici „plánů a programů" s ohledem na Aarhuskou úmluvu, a to souběžně s přístupem sledovaným ve vztahu k závazkům členských států podle stávajícího práva ES. „Plány a programy týkající se životního prostředí" by měly být definovány ve vztahu k jejich příspěvku k dosažení nebo jejich možnému významnému vlivu na dosažení cílů ***a priorit*** politiky Společenství v oblasti životního prostředí. Šestý akční program Společenství pro životní prostředí stanovil na období deseti let počínaje dnem 22. července 2002 cíle politiky Společenství v oblasti životního prostředí a akce plánované pro dosažení těchto cílů. Na konci tohoto období by měl být přijat následující akční program pro životní prostředí.

(10) S ohledem na skutečnost, že právo životního prostředí se neustále vyvíjí, měla by definice práva životního prostředí odkazovat na cíle politiky Společenství v oblasti životního prostředí, jak jsou stanoveny ve Smlouvě o ES.

(11) Individuálně určené správní akty by měly podléhat možnému vnitřnímu přezkumu v případech, kdy mají právně závazné a vnější účinky. Obdobně by měly být upraveny případy nečinnosti, pokud podle práva životního prostředí existuje závazek přijmout správní akt. Vzhledem k tomu, že akty přijaté orgánem nebo subjektem Společenství jednajícím v soudní nebo zákonodárné funkci mohou být vyjmuty, mělo by totéž platit pro jiné postupy šetření, pokud orgán nebo subjekt Společenství jedná v roli orgánu správního přezkumu podle Smlouvy.

(12) Aarhuská úmluva vyzývá k umožnění přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí buď na základě žádosti, nebo prostřednictvím aktivního šíření orgány, na něž se úmluva vztahuje. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje na Evropský parlament, Radu a Komisi, jakož i na agentury a podobné subjekty zřízené právním aktem Společenství. Uvedené nařízení stanoví pro tyto orgány pravidla, která jsou do značné míry v souladu s pravidly stanovenými v Aarhuské úmluvě. Je nezbytné rozšířit použitelnost nařízení (ES) č. 1049/2001 na všechny ostatní orgány a subjekty Společenství.

(13) Pokud Aarhuská úmluva obsahuje ustanovení, která nejsou zcela nebo zčásti uvedena rovněž v nařízení (ES) č. 1049/2001, je třeba taková ustanovení vzít v úvahu, zejména pokud jde o sběr a šíření informací o životním prostředí.

---

[1] Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.
[2] Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Středa, 18. ledna 2006

(14) Má-li být právo veřejnosti na přístup k informacím o životním prostředí účinné, je nezbytné, aby se jednalo o informace o životním prostředí v dobré kvalitě. Je proto vhodné zavést pravidla, která orgány a subjekty Společenství zavazují k zajištění takové kvality.

(15) ***Pokud jde o výjimky z pravidel pro přístup k informacím, příslušná ustanovení směrnice 2003/4/ES by se měla použít také na orgány a subjekty Společenství.*** Důvody pro odmítnutí přístupu k informacím o životním prostředí by měly být vykládány restriktivním způsobem, s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jemuž zveřejnění informací slouží, a k tomu, zda se požadované informace týkají emisí do životního ***prostředí.***

(16) Podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2119/98/ES ze dne 24. září 1998 o zřízení sítě epidemiologického dozoru a kontroly přenosných nemocí ve Společenství ([1]) již byla s pomocí Komise zřízena síť na úrovni Společenství pro podporu spolupráce a koordinace mezi členskými státy za účelem zlepšení předcházení řadě přenosných nemocí ve Společenství a jejich kontroly. Rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1786/2002/ES ze dne 23. září 2002 ([2]) byl přijat akční program Společenství v oblasti veřejného zdraví, který doplňuje vnitrostátní politiky. Zlepšení informovanosti a prohloubení znalostí za účelem rozvoje veřejného zdraví a zvýšení schopnosti rychle a koordinovaně reagovat v případě ohrožení zdraví, což jsou základní prvky uvedeného programu, představují cíle, které jsou plně v souladu s požadavky Aarhuské úmluvy. Toto nařízení by se proto mělo použít bez dotčení rozhodnutí č. 2119/98/ES a č. 1786/2002/ES.

(17) Aarhuská úmluva požaduje, aby strany přijaly opatření pro účast veřejnosti při přípravě plánů a programů týkajících se životního prostředí. Taková opatření mají zahrnovat přiměřené časové rámce pro informování veřejnosti o daném rozhodování o životním prostředí. Má-li být účast veřejnosti účinná, měla by se uskutečnit v raném stadiu, kdy jsou možnosti volby ještě otevřeny. Orgány a subjekty Společenství by měly při stanovení opatření pro účast veřejnosti vymezit veřejnost, která se může účastnit.

(18) Ustanovení čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy umožňuje přístup k soudním nebo jiným přezkumným řízením za účelem napadení jednání nebo nečinnosti soukromých osob nebo orgánů veřejné správy, jež jsou v rozporu s ustanoveními práva týkajícího se životního prostředí. Ustanovení o přístupu k právní ochraně by měla být slučitelná se Smlouvou. V této souvislosti je vhodné, aby se toto nařízení vztahovalo pouze na jednání a nečinnost orgánů veřejné správy.

(19) V zájmu zajištění přiměřených a účinných opravných prostředků, včetně postupů před Soudním dvorem Evropských společenství podle příslušných ustanovení Smlouvy o ES, je vhodné, aby orgán nebo subjekt Společenství, který vydal akt, jenž má být napaden, nebo který v případě údajné nečinnosti opomenul jednat, měl příležitost znovu posoudit své předchozí rozhodnutí nebo jednat v případě nečinnosti.

(20) Nevládní organizace působící v oblasti ochrany životního prostředí, které splňují určitá kritéria určená zejména pro zajištění toho, *že jsou* nezávislými ***bezúhonnými*** organizacemi, jejichž základním cílem je podpora ochrany životního prostředí, by měly být oprávněny požadovat vnitřní přezkum na úrovni Společenství v případě přijatých aktů nebo nečinnosti v rámci práva životního prostředí ze strany orgánů nebo subjektů Společenství, za účelem jejich nového posouzení danými orgány nebo subjekty.

([1]) Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím č. 786/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 7).

(21) Pokud byly předcházející žádosti o vnitřní přezkum neúspěšné, měla by mít dotyčná nevládní organizace možnost podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

(22) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a vyjádřené v Listině základních práv Evropské unie, zejména v jejím článku 37,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

1. Cílem tohoto nařízení je přispět k provádění závazků vyplývajících z Úmluvy EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) stanovením pravidel pro použití ustanovení úmluvy na orgány a subjekty Společenství, a to zejména

a) zaručením práva přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, které orgány nebo subjekty Společenství obdrží nebo vytvoří a které mají v držení, a stanovením základních podmínek a praktických opatření pro jeho výkon;

b) zajištěním toho, že informace o životním prostředí jsou postupně zpřístupňovány veřejnosti a veřejně šířeny s cílem zajistit co nejširší systematickou dostupnost a šíření. Za tímto účelem se podporuje zejména používání dostupné počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie;

c) umožněním účasti veřejnosti na ***plánech, programech a politikách*** týkajících se životního prostředí;

d) zaručením přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na úrovni Společenství za podmínek stanovených tímto nařízením.

2. Při uplatňování ustanovení tohoto nařízení se orgány a subjekty Společenství snaží napomáhat veřejnosti a poskytovat jí poradenství ohledně přístupu k informacím, účasti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „žadatelem“ každá fyzická nebo právnická osoba požadující informace o životním prostředí;

b) „veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a sdružení, organizace nebo skupiny těchto osob;

c) „orgánem nebo subjektem Společenství“ každý veřejný orgán, instituce, úřad nebo agentura zřízená Smlouvou nebo na jejím základě s výjimkou případů, kdy jedná v soudní nebo zákonodárné funkci. Ustanovení hlavy II se však vztahují na orgány nebo subjekty Společenství, které jednají v zákonodárné funkci;

d) „informacemi o životním prostředí“ informace v písemné, obrazové, zvukové, elektronické nebo jiné formě o:

i) stavu složek životního prostředí, jako jsou ovzduší a atmosféra, voda, půda, území, krajina a přírodní stanoviště zahrnující mokřady, pobřežní a mořské oblasti, biologická rozmanitost a její součásti, včetně geneticky modifikovaných organismů, a o vzájemném působení těchto složek;

ii) faktorech, jako jsou látky, energie, hluk, záření nebo odpad, včetně radioaktivního odpadu, emise, vypouštění a jiné úniky do životního prostředí, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky životního prostředí uvedené v bodě i);

iii) opatřeních (včetně správních opatření), jako jsou politiky, právní předpisy, plány, programy, dohody o životním prostředí, a o činnostech, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky a faktory uvedené v bodech i) a ii), jakož i o opatřeních nebo činnostech určených k ochraně těchto složek;

iv) zprávách o provádění právních předpisů o životním prostředí;

v) stupni pokroku v řízení pro porušení právních předpisů Společenství;

vi) analýzách nákladů a přínosů a jiných ekonomických analýzách a předpokladech použitých v rámci opatření a činností uvedených v bodě iii); a

vii) stavu lidského zdraví a bezpečnosti, včetně případné kontaminace potravinového řetězce, podmínkách lidského života, kulturních lokalitách a stavebních objektech, pokud jsou nebo mohou být ovlivněny stavem složek životního prostředí uvedených v bodu i) nebo prostřednictvím těchto složek kterýmkoli aspektem uvedeným v bodech ii) a iii);

e) „plány a programy týkajícími se životního prostředí“ plány a programy, které

i) podléhají přípravě***, financování*** a případně přijetí orgánem nebo subjektem Společenství;

ii) jsou vyžadovány na základě právních nebo správních předpisů; a

iii) přispívají k dosažení nebo mohou mít významný účinek na dosažení cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí stanovených například v Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí nebo v následných obecných akčních programech pro životní prostředí.

Obecné akční programy pro životní prostředí se rovněž považují za plány a programy týkající se životního prostředí.

Tato definice nezahrnuje ***finanční nebo*** rozpočtové plány a programy, zejména ty, které stanoví způsoby financování konkrétních projektů nebo činností nebo které souvisejí s návrhy ročních rozpočtů, interní programy práce orgánu nebo subjektu Společenství nebo nouzové plány a programy určené výlučně k civilní ochraně;

f) „právem životního prostředí“ právní předpisy Společenství, které bez ohledu na svůj právní základ přispívají ke sledování cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí uvedených ve Smlouvě: udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ochraně lidského zdraví, obezřetnému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů a podpoře opatření na mezinárodní úrovni, čelících ***místním***, regionálním a celosvětovým problémům životního prostředí;

g) „správním aktem“ jakékoliv individuálně určené opatření podle práva životního prostředí, které bylo přijato orgánem nebo subjektem Společenství a má právně závazné vnější účinky;

h) „nečinností“ jakékoliv nepřijetí správního aktu vymezeného pod písmenem g) orgánem nebo subjektem Společenství.

2. Správní akty a nečinnosti nezahrnují přijatá opatření nebo nečinnost orgánu nebo subjektu Společenství ve funkci orgánu správního přezkumu, například podle:

a) článků 81, 82, 86 a 87 Smlouvy (pravidla hospodářské soutěže);

b) článků 226 a 228 Smlouvy (řízení pro nesplnění povinnosti);

c) článku 195 Smlouvy (šetření prováděná veřejným ochráncem práv);

d) článku 280 Smlouvy (šetření prováděná OLAFem).

HLAVA II

PŘÍSTUP K INFORMACÍM O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Článek 3

Použití nařízení (ES) č. 1049/2001

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se použije na každou žádost žadatele o přístup k informacím o životním prostředí, které mají v držení orgány a subjekty Společenství, bez diskriminace na základě státní příslušnosti, národnosti nebo bydliště a v případě právnické osoby bez diskriminace na základě místa, kde má své sídlo nebo skutečné ústředí svých činností.

Pro účely tohoto nařízení se výrazem „orgán“ v nařízení (ES) č. 1049/2001 rozumí „orgán nebo subjekt Společenství“.

Článek 4

Shromažďování a šíření informací o životním prostředí

1. Orgány a subjekty Společenství zpracovávají informace o životním prostředí, které jsou významné pro jejich činnosti a které mají v držení, za účelem jejich aktivního a systematického veřejného šíření, zejména prostřednictvím počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie v souladu s čl. 11 odst. 1 a 2 a článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001. Postupně zpřístupňují tyto informace o životním prostředí v elektronických databázích, ke kterým má veřejnost snadný přístup přes veřejné telekomunikační sítě. Za tímto účelem umístí informace o životním prostředí, které mají v držení, do databází a vybaví tyto databáze vyhledávacími nástroji a jinými formami programového vybavení určeného pro pomoc veřejnosti při hledání požadovaných informací.

Informace zpřístupněné prostřednictvím počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie nemusí zahrnovat informace shromážděné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud již nejsou k dispozici v elektronické formě. ***Jestliže tomu tak není, musí být jasně uvedeno, kde lze tyto informace nalézt a jak je lze získat.***

Orgány a subjekty Společenství vynaloží veškeré přiměřené úsilí, aby informace o životním prostředí ve svém držení udržovaly ve formách nebo formátech, které jsou snadno reprodukovatelné a přístupné prostředky počítačové telekomunikace nebo jinými elektronickými prostředky.

2. Informace o životním prostředí určené ke zpřístupnění a šíření se v případě potřeby aktualizují. Kromě dokumentů uvedených v čl. 12 odst. 2 a 3 a v čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 zahrnují databáze nebo rejstříky tyto dokumenty:

a) texty mezinárodních smluv, úmluv a dohod, právních předpisů Společenství týkajících se životního prostředí nebo s ním souvisejících a politik, plánů a programů týkajících se životního prostředí;

b) zprávy o pokroku při provádění bodů uvedených v písmeni a), pokud je orgány nebo subjekty Společenství vypracovaly nebo je mají v držení v elektronické podobě;

c) stupeň pokroku v řízení pro porušení právních předpisů Společenství;

d) zprávy o stavu životního prostředí podle odstavce 4;

e) údaje nebo souhrny údajů odvozené z monitorování činností, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit životní prostředí;

f) povolení s významným dopadem na životní prostředí a dohody o životním prostředí nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo kde k nim lze získat přístup;

g) studie o hodnocení vlivu na životní prostředí a posouzení rizik týkajících se složek životního prostředí nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo kde k nim lze získat přístup.

3. Ve vhodných případech mohou orgány a subjekty Společenství splnit požadavky odstavců 1 a 2 vytvořením odkazů na internetové stránky, kde lze dané informace nalézt.

4. Komise zajistí, aby v pravidelných intervalech nepřesahujících čtyři roky byla zveřejňována a šířena zpráva o stavu životního prostředí, včetně informací o kvalitě životního prostředí a jeho zatížení.

Článek 5

Kvalita informací o životním prostředí

1. Orgány a subjekty Společenství zajistí v rámci svých možností, aby jimi ***nebo pro ně*** sestavované informace byly aktuální, přesné a srovnatelné.

2. Orgány a subjekty Společenství informují na žádost žadatele o místech, kde lze získat informace o postupech měření, jsou-li k dispozici, včetně metod analýzy, výběru a předběžného zpracování výběrových souborů, které se používají pro sestavování informací. Případně mohou žadatele též odkázat na použitý standardní postup.

Článek 6

Uplatňování výjimek, pokud jde o žádosti o přístup k informacím o životním prostředí

1. Orgány nebo subjekty Společenství mohou odepřít přístup k informacím o životním prostředí nebo se rozhodnout nešířit informace o životním prostředí pouze na základě některé z výjimek uvedených v článku 4 směrnice 2003/4/ES nebo na základě odstavce 2 tohoto článku.

2. Kromě výjimek stanovených v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou orgány a subjekty Společenství odepřít přístup k informacím o životním prostředí v případě, kdy by zpřístupnění těchto informací nepříznivě ovlivnilo ochranu životního prostředí, jehož se informace týkají, jako jsou například místa rozmnožování vzácných ***druhů.***

Článek 7

Žádost o přístup k informacím o životním prostředí, které orgán nebo subjekt Společenství nemá v držení

Obdrží-li orgán nebo subjekt Společenství žádost o přístup k informacím o životním prostředí, které tento orgán nebo subjekt Společenství nemá v držení, informuje žadatele co nejdříve***, nejpozději však do 15 pracovních dní,*** o orgánu nebo subjektu Společenství nebo o orgánu veřejné správy ve smyslu směrnice 2003/4/ES, o němž se domnívá, že u něj lze o požadované informace zažádat, nebo žádost příslušnému orgánu nebo subjektu Společenství nebo příslušnému orgánu veřejné správy předá a odpovídajícím způsobem informuje žadatele.

Článek 8

Poplatky

Orgány a subjekty Společenství, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001, mohou v případě, že se nepoužije článek 10 tohoto nařízení, požadovat za poskytnutí informací přiměřený poplatek. Zveřejní přehled poplatků, které mohou být vybírány, a umožní žadatelům přístup k němu, s uvedením okolností, za kterých mohou být vybírány nebo prominuty a okolností, kdy bude poskytnutí informací podmíněno zaplacením takového poplatku předem.

Článek 9

Spolupráce

V případě bezprostředního ohrožení lidského zdraví ***a života*** nebo životního prostředí, ať je způsobeno lidskou činností nebo přírodními příčinami, orgány a subjekty Společenství na žádost orgánů veřejné správy ve smyslu směrnice 2003/4/ES s těmito orgány spolupracují a poskytují jim pomoc, aby tyto orgány veřejné správy mohly k veřejnosti, jež by mohla být postižena, okamžitě a neprodleně šířit veškeré informace o životním prostředí, které by jí mohly umožnit přijmout opatření k zabránění nebo ***minimalizaci*** újmy plynoucí z daného ohrožení, pokud jsou tyto informace v držení orgánů a subjektů Společenství nebo těchto orgánů veřejné správy nebo jsou drženy jejich jménem.

První pododstavec se použije, aniž jsou dotčeny jakékoliv zvláštní povinnosti stanovené právními předpisy Společenství, zejména rozhodnutím č. 2119/98/ES a rozhodnutím č. 1786/2002/ES.

HLAVA III

ÚČAST VEŘEJNOSTI NA ***PLÁNECH, PROGRAMECH A POLITIKÁCH*** TÝKAJÍCÍCH SE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Článek 10

1. ***Orgány a subjekty Společenství při přípravě, úpravě nebo přezkumu plánů, programů nebo politik týkajících se životního prostředí o nich informují veřejnost, ať už prostřednictvím veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky, jako jsou například elektronické sdělovací prostředky. Tyto informace zahrnují předběžný návrh, v případě, že je k dispozici, a informace o životním prostředí nebo hodnocení, které jsou významné pro připravovaný plán, program nebo politiku, která se připravuje, upravuje nebo přezkoumává.***

2. ***Orgán nebo subjekt Společenství, který připravuje, upravuje nebo přezkoumává plán, program nebo politiku týkající se životního prostředí, informuje veřejnost o praktických opatřeních pro účast, a zejména o správním subjektu v rámci orgánu nebo subjektu Společenství, od něhož lze získat příslušné informace a kterému je možno předat připomínky, stanoviska nebo dotazy, a o časovém harmonogramu pro předávání připomínek.***

3. ***Orgány a subjekty Společenství učiní praktická opatření, aby umožnily veřejnosti předložit připomínky a názory v počátečním stadiu před jakýmkoli rozhodnutím o plánu, programu nebo politice. Podle povahy plánu, programu nebo politiky se veřejnosti poskytuje možnost předkládat připomínky v různých fázích přípravy, úpravy nebo přezkumu plánu, programu nebo politiky.***

Tato praktická opatření zahrnují přiměřené časové rámce pro různé fáze, aby byl ***dostatek času pro informování veřejnosti a její přípravu a účinnou účast na rozhodovacím procesu v oblasti životního prostředí. V případě, kdy se konzultace týkající se plánu programu nebo politiky vztahujících se k životnímu prostředí provádějí písemně, je pro obdržení připomínek lhůta v délce osmi týdnů. Pokud se pořádají zasedání nebo slyšení, oznámí se tato skutečnost alespoň osm týdnů předem.*** V naléhavých případech, nebo pokud již veřejnost měla možnost vyslovit své připomínky k dotyčnému ***plánu, programu nebo politice***, je možné lhůty zkrátit.

Článek 11

Výsledky účasti veřejnosti

Orgány a subjekty Společenství při rozhodování o plánu, programu nebo politice týkající se životního prostředí berou náležitý ohled na výsledky procesu účasti veřejnosti.

Orgány a subjekty Společenství informují veřejnost o tomto plánu, programu nebo politice, včetně jeho znění, a o důvodech a faktorech, na nichž je toto rozhodnutí založeno, včetně informací o procesu účasti veřejnosti.

HLAVA IV

VNITŘNÍ PŘEZKUM A PŘÍSTUP K PRÁVNÍ OCHRANĚ

Článek 12

Žádost o vnitřní přezkum správních aktů

1. Každá nevládní organizace splňující kritéria podle *článku 13* je oprávněna požádat o vnitřní přezkum orgán nebo subjekt Společenství, který přijal správní akt podle práva životního prostředí nebo který, jedná-li se o případ údajné nečinnosti, takový akt přijmout měl.

Tato žádost musí být podána písemně a ve lhůtě nepřesahující ***osm týdnů*** ode dne, kdy byl správní akt přijat, oznámen nebo zveřejněn, podle toho, co nastane později, nebo, jedná-li se o případ údajné nečinnosti, ***osm týdnů*** po dni, kdy byl daný správní akt požadován. V žádosti se uvedou důvody pro přezkum.

2. Orgán nebo subjekt Společenství uvedený v odstavci 1 každou takovou žádost posoudí, ledaže je daná žádost zjevně neopodstatněná. V písemné odpovědi, kterou odešle co nejdříve, avšak nejpozději do dvanácti týdnů od obdržení žádosti, uvede orgán nebo subjekt Společenství své odůvodnění.

3. Není-li orgán nebo subjekt Společenství i přes náležitou pečlivost schopen jednat v souladu s odstavcem 2, informuje nevládní organizaci, která žádost podala, co nejdříve a nejpozději ve lhůtě uvedené v daném odstavci o důvodech bránících mu v jednání a o době, kdy zamýšlí splnit svou povinnost jednat.

V každém případě jedná orgán nebo subjekt Společenství do osmnácti týdnů od obdržení žádosti.

Článek 13

Kritéria oprávněnosti na úrovni Společenství

1. Nevládní organizace je oprávněna podat žádost o vnitřní přezkum podle *článku 12* za předpokladu, že:

a) se jedná o nezávislou neziskovou ***bezúhonnou*** právnickou osobu podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí členského státu;

b) jejím základním proklamovaným cílem je podpora ochrany životního prostředí v rámci práva životního prostředí ***nebo podpora udržitelného rozvoje***;

c) existuje po dobu delší než dva roky a aktivně sleduje své cíle podle písmene b);

d) předmět, ve vztahu k němuž je žádost o vnitřní přezkum podávána, spadá do jejích cílů a činností.

2. Komise přijme opatření nezbytná pro zajištění průhledného a důsledného uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1.

Článek 14

Řízení před Soudním dvorem

1. Nevládní organizace, která podala žádost o vnitřní přezkum podle *článku 12*, může podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

2. Nesplní-li orgán nebo subjekt Společenství svou povinnost jednat podle *čl. 12* odst. 2 nebo 3, může nevládní organizace podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Prováděcí opatření

V případě potřeby upraví orgány a subjekty Společenství své jednací řády podle ustanovení tohoto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem … (*).

(*) ***Den vstupu tohoto nařízení v platnost.***

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od … (*).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne …

Za Evropský parlament	Za Radu
předseda	*předseda nebo předsedkyně*

(*) ***Tři měsíce ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.***

P6_TA(2006)0017

Afghánistán

Usnesení Evropského parlamentu o Afghánistánu

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Afghánistánu,

— s ohledem na nový parlament Afghánistánu, který zahájil svou činnost dne 19. prosince 2005 v návaznosti na volby konané dne 18. září 2005,

— s ohledem na skutečnost, že volbami do národního shromáždění byl *de facto* uzavřen proces zahájený Bonnskými dohodami z 5. prosince 2001,

— s ohledem na volby do provinčních rad ve všech 34 provinciích Afghánistánu,

— s ohledem na Společné prohlášení EU a Afghánistánu „Závazek k novému partnerství EU-Afghánistán“, které bylo podepsáno dne 16. listopadu 2005,

— o ohledem na mezinárodní konferenci, která bude zahájena v Londýně dne 31. ledna 2006 s cílem vytvořit po-bonnskou dohodu o Afghánistánu týkající se podpory mezinárodního společenství v oblasti bezpečnosti, správy věcí veřejných a rozvoje, jakožto problémů, na něž musí Afghánistán reagovat,

— s ohledem na čl. 103 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že přijetí nové ústavy v lednu 2004 a uspořádání prezidentských voleb v říjnu 2004 a parlamentních a provinčních voleb v září 2005, jichž se zúčastnily miliony registrovaných voličů, byly důležitými kroky procesu přechodu směřujícímu k zavedení reprezentativnějších a demokratičtějších institucí, které přispějí k vytvoření mírové a trvalé budoucnosti v Afghánistánu po čtvrt století konfliktů a útlaku,